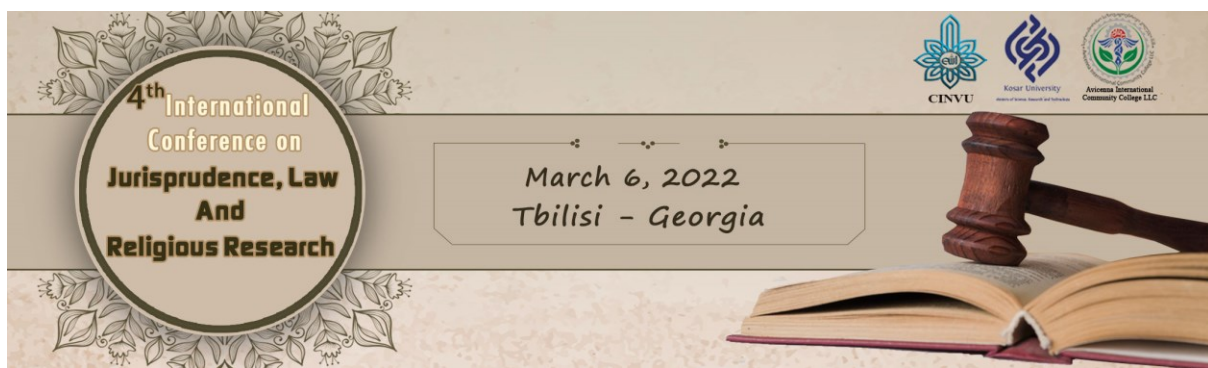

سیر تحول فضاهای معماری حرم امام رضا (ع) در دوران تیموری و صفوی

الناز شفیعی سرارودی^۱ نگین هوشمند زاده^۲ محمد علی کاظم زاده رائف^۳ صبا میردربیکوندی^۴

۱- دانشجوی کارشناسی معماری مؤسسه آموزش عالی جهاد دانشگاهی خوزستان، اهواز، ایران

۲- دانشجوی کارشناسی معماری داخلی مؤسسه آموزش عالی جهاد دانشگاهی خوزستان، اهواز، ایران

۳- عضو هیات علمی گروه آموزشی مؤسسه آموزش عالی جهاد دانشگاهی خوزستان، اهواز، ایران

۴- مدرس مدعو گروه معماری مؤسسه آموزش عالی جهاد دانشگاهی خوزستان، اهواز، ایران

چکیده

مجموعه حرم مطهر رضوی در مشهد در زمره ارسن‌هایی است که غالباً در دو دوره تیموری و صفوی توسعه و گسترش کالبدی داشته است. پس از شهادت امام رضا(ع)، پیکر مطهر وی را در بقعه هارون الرشید در نزدیکی طوس به خاک سپردند و پس از آن آبادانی‌ها و گسترش‌هایی در ابتدا توسط دوستان امام در آن محل صورت گرفت و در دوره‌های مختلف در این مجموعه کارهای عمرانی و گسترش‌های فراوانی انجام شد. این مجموعه، در برگرفته انواع هنرهای مرتبط با معماری می‌باشد که یادگار هنرمندان برجسته ایرانی در ادوار گوناگون می‌باشد. در این نوشتار سعی شده ضمن بررسی چگونگی خلق و گسترش مجموعه حرم رضوی مشهد در طول تاریخ، تغییر و تحولات کالبدی آن در دوره تیموری و صفوی مورد تحلیل قرار گیرد. در این پژوهش از شیوه‌ی تحقیق توصیفی تحلیلی بهره گرفته شده که با استفاده از منابع کتابخانه‌ای و وبسایت‌های علمی پژوهشی و نشریه‌های مرتبط با موضوع انجام گردیده است.

واژگان کلیدی: حرم امام رضا(ع)، سبک آذری، سبک اصفهانی، دوره تیموری، دوره صفوی